

Stav

Vrsta: Diplomski | Broj strana: 72 | Nivo: Filozofski fakultet

1. UVOD

1.1.1. STAV

1

1.1.2. ODNOS STAVA I PONAŠANJA

Psihološka struktura stava (naročito konativna komponenta), definira ga izme u ostalog kao spremnost na akciju, pa se prema tome može očekivati da stav utječe na ponašanje. U početku proučavanja stavova postojala su velika očekivanja u pogledu predviđanja ponašanja putem stava. Wicker tvrdi da su istraživanja pokazala općenito slabu povezanost stava i ponašanja (1969a; prema Pennington, 1997). Prišlin (1991) dijeli faze istraživanja odnosa stav-ponašanje prema karakterističnim pitanjima koja su se u njima javljala:

2

1. "postoji li" - faza: ispitivalo se postoji li uopće veza stav-ponašanje, faza okvirno započinje 30-ih godina prošlog stoljeća, 2. "kad" - faza: nastoji otkriti uvjete u kojima se javlja veća povezanost stava i ponašanja, uglavnom period 70-ih godina, 3. "kako" - faza: bavi se psihološkim procesima koji su u osnovi ispitivanog problema, veći dio istraživanja ove faze nastaje 80-ih godina prošlog stoljeća.

Prva faza - Postoji li povezanost izme u stava i ponašanja?

3

ispitivanje odnosa sa stavom prema Kinezima. Vjerojatnije je da to ponašanje ima više veze s nekim drugim stavovima, kao što je npr. stav prema zaradi. Prema Prišlin, nisu sva istraživanja u ranoj fazi dala obeshrabrujuće rezultate u pogledu veze stav-ponašanje kao npr. slijedeća: Juster (1964) nalazi povezanost namjere i ponašanja (fi-koeficijent 0.25), za iznimno velik uzorak od 16 000 sudionika u ispitivanju kupovine određenih proizvoda; Swartz i Tessler (1972) korelaciju 0.38 izme u namjere i stvarnog ponašanja 136 službenica u davanju koštane srži; Stouffer (1949) na osnovi odgovora vojnih regruta o spremnosti za borbu vrlo dobro predviđaju njihovo kasnije ponašanje na europskom ratištu. Povezanosti stava i ponašanja kretale su se od niskih do umjerenih. Takvi rezultati su se mogli i očekivati obzirom da se u skoro svim istraživanjima pojavljivao vremenski razmak izme u mjerenja stava i ponašanja. Zanimljivo je da su se na osnovu veze stav-ponašanje ponašanja na izborima pokazala vrlo prediktivna (Kelley & Mirer, 1974; prema Prišlin 1991). Rad Kelleya i Mirera imao je važne posljedice na daljnji razvoj u istraživanju veze stav-ponašanje jer su pokazali da se ta povezanost može kretati od nulte do vrlo visoke, i da upitnici za ispitivanje stava nemaju imanentnu karakteristi

.....**NAMERNO UKLONJEN DEO TEKSTA**.....

vanja koristila opća mjera stava za predviđanje nekog specifičnog ponašanja. Stoga nije neobično da su dobivane niske korelacije izme u tih varijabli. Zato se pojavila potreba za specifičnije operacionaliziranom mjerom stava u odnosu na mjeru ponašanja. Prišlin smatra (1991) da razinu korespondiranja mjera stava i ponašanja ne treba slijediti u detalje već postići srednji nivo specifičnosti mjerenja. U suprotnom, previše specifični stavovi doveli bi do kompliciranja njihova mjerenja, čak neizvedivosti, a generalizacija rezultata tih stavova na veći raspon ponašanja postala bi nemoguća (rezultati stavova koji u potpunosti korespondiraju definicijom akcije, objekta, vremena i konteksta u odnosu na određeno ponašanje, mogu se odnositi samo

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com